

Пише: Улрике Герот и Хауке Риц
четвртак, 22 децембар 2022 09:58

„Од Артура Шопенхауера у Европи се зна да су моћи и штети исто, те да човек, ако не може да ради што би хтео, мора да хоће оно што може. За Европу то значи политичко потчињавање под Америку. Властита еманципација јој се некако чинила пренапорном, па је уместо тога изабрала политичку и духовну удобност, из које се брзо родила послушност до понизности. То је посебно постало видљиво у југословенским ратовима (у босанском 1992-1995. и такозваним косовском 1999, са првом НАТО акцијом „out of area“), који су зауставили европски полет. Као тешка сенка, ови ратови су пали на континент. Због њих је ЕУ, која се у Мастрихту управо трудила око европске безбедносне политике, изгледала беспомоћно. Нешто се покушавало, али су у коначници Сједињене Државе са Дејтоном преузеле и задржале контролу, демонстрирајући ЕУ неспособност.

Та наводно искрена помоћ Сједињених Држава била је, што се тиче интерпретације ратних догађања на терену, једна од многих америчких false-flag упада у европске

Пише: Улрике Герот и Хауке Риц
четвртак, 22 децембар 2022 09:58

послове, више вођена властитим стратешким интересима него жељом за постизањем мира на Балкану. Да је Сједињеним Државама постизање мира било споредно, показује НАТО бомбардовање Србије од 24. марта до 10. јуна 1999. године - без мандата Уједињених нација, што је била јасна повреда међународног права. Тиме је Америка себи креирала преседан за даље мешање као обавезу из племенитости.

Небо над Београдом 6. јуна 1999.

Ако се истраже FARA документи између 1991. и 2002, произилази да је у то време 157 америчких пи-ар агенција обављало уговорне послове за различите републике и регионе Југославије. 157 америчких агенција је дакле професионалним пропагандним стратегијама пратило југословенске ратове. У њима су далеко претезале пи-ар поруке против Србије и против опстанка Југославије

Пише: Улрике Герот и Хауке Риц
четвртак, 22 децембар 2022 09:58

Наука је истражила југословенске ратове као информативне ратове. У Сједињеним Државама постоји закон из 1930-тих година, тзв. Foreign Agents Registration Act (FARA), који захтева да свака америчка public relations/PR агенција која сарађује са страним партнерима мора да пошаље уговоре на увид Министарству правосуђа. Намера законодавца је била контрола над могућим пропагандним активностима страних влада на тлу Америке. Ако се истраже FARA документи између 1991. и 2002, произилази да је у то време 157 америчких пи-ар агенција обављало уговорне послове за различите републике и регионе Југославије. 157 америчких агенција је дакле професионалним пропагандним стратегијама пратило југословенске ратове. У њима су далеко претезале пи-ар поруке против Србије и против опстанка Југославије. Тако формирана медијска перцепција југословенских ратова спустила је праг инхибиције, па је одлука НАТО-а да уђе у рат 1999. Европљанима изгледала разумљива и неопходна. Уплашени вестима о масакрима у ратним областима, плану „Потковица“ и наводним концентрационим логорима, Европљани нису схватили консеквенце прве НАТО-ове out of area операције. Немачка је гласала за авакс летове, Јошка Фишер је из Зелених истерао пацифизам.

Рат против Србије био је први амерички проху рат на европској територији чији је циљ

Пише: Улрике Герот и Хауке Риц
четвртак, 22 децембар 2022 09:58

била Русија. Као што је после утврдио један ОЕБС-ов извештај, наводни геноцид на Косову, због кога су САД бомбардовале Србију, у тој форми никад се није догодио

Рат против Србије био је први амерички проху рат на европској територији чији је циљ била Русија. Као што је после утврдио један ОЕБС-ов извештај (о њему у књизи [The Politics of Genocide](#), Херман/Петерсон, 2010), наводни геноцид на Косову, због кога су САД бомбардовале Србију, у тој форми никад се није догодио. Али као што је познато, демантије нико не чита. САД су искористиле ЕУ немоћ, етаблирале се као играч моћи на Балкану и од тада диктирале ток догађаја у том делу Европе, укључујући и проглашење самосталности Косова 18. фебруара 2008. НАТО операција глобалног полицајца је Русију и Кину, две сталне чланице Савета безбедности Уједињених нација, практично лишила сваког утицаја. Да ли бомбардовање кинеске амбасаде у Београду стоји с тим у вези, то нека одлуче историчари. У сваком случају, Сједињене Државе су се у томе јасно допадале саме себи. Европљани су били посрамљени до те мере, да нису имали другог него да верују америчкој причи и не питају превише..."

Одломак из књиге Европа: Крај игре

(стр. 50-53)

[\(PTC\)](#)